

Ημερολόγιο Ασημάτων 537 : Μετεκλογικά. Avalanche!/Αυτή είναι η δυστοπία

Δημήτρης Τζουμάκας

Αποσπάσματα από το Ημερολόγιο Ασημάτων του συγγραφέα Δημήτρη Τζουμάκα. Για σχόλια και παρατηρήσεις μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον συγγραφέα στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις dtzm@hotmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή με επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».

Λοιπόν πριν πενήντα χρόνια ακριβώς στις 22 Μαΐου το 1973, συλλαμβάνεται ο δημοκρατικός αξιωματικός Σπύρος Μουστακλής. Θα βασανιστεί άγρια για 47 μέρες στην ΕΣΑ, θα κλονιστεί ανεπανόρθωτα η υγεία του και δεν θα ξαναμιλήσει ποτέ.

2 2.5.23 Ό,τι με πλησιάζει που προκαλεί φόβο (Αισχύλος: Προμηθέας Δεσμώτης). Εθνικές εκλογές. Λασποβροχές και καταιγίδες προβλέπανε οι μετεωρολόγοι κι έπεσε χιονοστιβάδα. Ανοιξιάτικα. Και τέζα η Αριστερά της καρδιάς μας και της εξουσίας. Για δεξ καιρό που διάλεξε! Τα Μεγάλα Συμφέροντα συνέτριψαν τον Αλέξη και τον Γιάνη. Και το κόμμα του Λαού πήρε απάνω του μιάμιση ολόκληρη μονάδα παρακαλώ. Τα μεγάλα συμφέροντα δεν συγχωρούν. Και τα μικρά συμφέροντα σκοτώνουν με υπέροχο δηλητήριο και η Ζωή είναι πάλι εδώ, αγέρωχη και επιβλητική, να ζητήσει τις γερμανικές αποζημιώσεις της. Αμήν. Διότι οι άνθρωποι δεν συγχωρούν όσους από έρωτα έχουν εκπέσει και ξεπέσει. Διότι οι άνθρωποι θέλουν αποτελέσματα και όχι υποσχέσεις, διότι οι άνθρωποι δεν θέλουν πολιτικούς με κομμένα χέρια, και ημερολογιογράφους μίζερους, διότι οι άνθρωποι κουράζονται με τον καταγγελτικό λόγο άνευ προοπτικής (και αισθητικής). Διότι τέλος οι άνθρωποι αρνούνται τον όρο «χρεωδουλοπαροικία», θέλουν το κέρδος εδώ

και τώρα και Άδωνι στην πίστα, θέλουν όσο μεγαλώνουν περισσότερα λεφτά και σεξ μαζοχιστικό με ένστολους, ασφάλεια. Και η Ελλάδα είναι μια χώρα που δεν έχει ένα κόμμα οικολογικό. Και η λεβεντομάνα Κρήτη έγινε γαλάζια και κρεμάνε τους σκύλους ανάποδα στο συρματοπλέγμα. Προς το παρόν δεν έχουμε κυβέρνηση, αλλά έχουμε Χρηματιστήριο, το οποίο σήμερα θα τινάξει την μπάνκα στον αέρα. Αγοράστε Τέρνα, Περιστέρη, Μυτιληναίο, Μαρινάκη, Βαρδινογιάννη, Γεροπετρίτη, Μπυστοάκη και το τέλος του (ουμανιστικού) κόσμου. Διότι η επικοινωνία νίκησε την κοινωνία που στηρίχτηκε σε ένα Αλέξη ντεμοντέ και σε ένα παπά που έπρεπε από χτες να είχαν πάει σπίτι τους και μια νέα κοπέλα να αναλάβει το job ΧΤΕΣ (και δεν εννοώ την κυρία Δούρου που είναι θηλυκός Αλέξης). Και επιστρέφει με ένα παραπαμπάμ το φάντασμα του Αντρέα. Την πρώτη φορά σαν τραγωδία, τη δεύτερη σαν κωμωδία, με νέα παιδιά μες την τρελή χαρά. Φεύγει ο Λοβέρδος κι επιστρέφει η Μιλένα που έχει τραύμα ως γερμονοτοσολιάς. Ω τέμπορα ω μόρες. Και

είμαι αρκετά μεγάλος για να φύγω πάλι στο εξωτερικό, ακόμη και για να κρυφτώ κάπου! Λοιπόν πριν πενήντα χρόνια ακριβώς στις 22 Μαΐου το 1973, συλλαμβάνεται ο δημοκρατικός αξιωματικός Σπύρος Μουστακλής. Θα βασανιστεί άγρια για 47 μέρες στην ΕΣΑ, θα κλονιστεί ανεπανόρθωτα η υγεία του και δεν θα ξαναμιλήσει ποτέ. Και στις 22 Μαΐου του 1963 γίνεται από παρακρατικούς η δολοφονική επίθεση κατά του Γρηγόρη Λαμπράκη ο οποίος θα υποκύψει στα τραύματα μετά από πέντε μέρες. Έχει ιστορία αυτός ο τόπος μην το γαματάτε λατρευτοί μου ψηφοφόροι Και ένα άτομο να συγκινηθεί στο ημερολόγιο θα συνεχίσω να το γράφω. Είναι φανερό ότι κι ένας ψηφοφόρος να μείνει του Αλέξη θα συνεχίσει να μάχεται. Στην πολιτική υπάρχει η ήττα όπως και η νίκη. Η αριστερά είναι εθισμένη στην ήττα και πάντα ήταν με την ουτοπία. Αλλά δεν μπορεί να μου χαλάει το όνειρο για ένα καλύτερο κόσμο με τον ξύλινο λόγο του, με μια μανία «η εξουσία για την εξουσία πάθην θυσία». Αυτό είναι έργο της δεξιάς, αυτή είναι η δυστοπία.